

Dağlık Karabağ Kazanacak! Ezilen Halklar Kazanacak! (4/4)

Posted on 05/11/2020

Ortadoğu, Balkanlar, Kafkaslar coğrafyasında hiç eksik olmayan savaşlar, göçler, ölümler hız kesmeden devam ederken, barışın önündeki en büyük engellerden olan, “her taşı kaldırdığımızda” muhakkak görünen devlet TC rejimi olmuştur. Tarihten süregelen Osmanlı rüyaları ile yaşayan en zengin coğrafyaların petrol ve gaz yataklarında gözleri olan, zenginliklerin biricik sahibi olabilmek için her türlü oyun ve entrikalar peşinde koşan, TC rejiminin tıpkı Suriye savaşında olduğu gibi Karabağ savaşındaki rolü inkar edilemeyecek kadar büyük olmuştur.

20'inci yüzyılın başında, Ermeni Soykırımı'ndan sorumlu İttihat ve Terakki ekibinin eli kanlı şefi İsmail Enver, Alman emperyalizminin çıkarları için zengin petrol havzalarına göz dikerken, Rusya'yı arkadan kuşatarak Türki Cumhuriyet'lerine kadar açılmayı hedeflemiştir. Bugün bu politikaların devamcısı olan R.T.Erdoğan rejimi, ABD emperyalizmi çıkarları ve NATO politikalarına dayanarak Hazar petroleri ile gazlardan nasıl pay sahibi olurum hesapları içerisinde. AKP-MHP faşist iktidarı amacını “tek millet, tek vatan, tek bayrak, tek devlet” ile slogan haline dönüştürmüştür. Şimdilerde Azerbaycan'a ithafla sıklıkla duyulan “tek millet iki devlet” bu politikanın ürünü olarak şekillenmektedir. AKP-MHP faşist iktidarının hedefinde zenginlik kaynaklarının Avrupa pazarlarına Türkiye üzerinden geçip pay elde edebilmek vardır. Bunun için bütün kirli yolları kullanmaktadır.

Ermeniler 19. yüzyılda, Ruslar gelinceye kadar etrafı Müslüman ülkelerle çevrili toplulukların emri altında yaşamışlardır. Ruslar ile Ermenilerin ortak noktaları Hıristiyanlık dini olurken, Rusya'nın arka bahçesi olan bu bölgelere Ruslar her zaman kendi güvenliğini sağlama alma kaygısıyla ve bölgesel çıkarları hesaplayarak yaklaşmıştır. B. Yeltsin bu

konuda mevkidaşı L. Ter Bedrosyan ile çalışma konusuna değinirken şöyle diyordu “...Ermenistan ortak dost ülkedir ve Rusya’nın çıkarlarının stratejik alanına girmektedir. Ermenistan’ı kaybedemeyiz, kaybetmeyeceğiz.” Görüldüğü gibi bu emperyalist bir devletin stratejik politikasıdır. Putin de bugün olduğu gibi bu politikayı devam ettirmektedir.

Sovyet yöneticileri yeni bir yüzyılın başında Dağlık Karabağ sorununa bölgesel çıkarları hesaplayarak tavrı koymuşlardır. Lenin ve Stalin, Sovyet idarecileri, Azeri lideri N. Nerimanov’un Sovyet iktidarı kurultayında “bugün itibariyle Ermenistan ve Azerbaycan arasındaki eski sınırlar artık tarihe karışmıştır. Dağlık Karabağ, Zangezur, Naheçevan artık sosyalist Ermeni Cumhuriyeti’nin parçaları olacaktır...” sözlerini olumluşlardır. Sovyet yönetimi bu yaklaşımı “Sovyet halklarının kardeşliğinin bir göstergesi” olarak görürken coşkuyla selamlamıştır. Ama yine de Naheçevan’da referandum yapılması istenmiş ve % 90 Azeri halkının oyları ile Azerbaycan’a bağlanmıştır. Bu olumlu yaklaşım Dağlık Karabağ için gösterilmemiştir. Dün Naheçevan coğrafi olarak Ermenistan’ın içinde Ermeni’nin yaşamadığı Azerbaycan’a bağlanırken, Dağlık Karabağ ise bugün Ermenilerin yaşadığı, fakat Azerbaycan’a bağlı özerk cumhuriyet konumuyla çelişki oluşturmaktadır. İşte bu çelişki hem Azerbaycan hem Ermenistan hem başta TC olmak üzere bölge gerici devletleri ve emperyalistler tarafından kendi çıkarları için kaşınmakta, müdahale edilmekte ve halkların karşı karşıya getirilmesine neden olmaktadır. Yapılması gereken basittir. Tıpkı Sovyet iktidarının ilk dönemlerinde Naheçevan’da olduğu gibi halkın iradesine başvurmak ve çıkan sonuca saygı duymaktır.

Bu “basit” ve etkili çözüm tercih edilmemiş, Dağlık Karabağ, Ermeni halkının parlamentosunda özgürce kendi kaderlerini tayin etme Ermenistan ile yaşama yönünde 1988 yılında almış olduğu karar reddedilirken savaşa sebep olmuştur. Ermenistan’ın doğal zenginlik kaynakları petrol, doğal gazın bulunmaması, Azerbaycan’ın ise stratejik önemi petrol ve gaz yatakları bakımından zengin olması, ilişkilerde her zaman belirleyici rol oynamıştır. Faydacı bir yaklaşım sergilenmiştir.

AZERBAYCAN'DA KIRLI TC OYUNLARI...

NATO üyesi olması vesilesiyle Ortadoğu'da ve Kafkaslar'da ABD'nin jandarması durumunda olan Türkiye'nin bütün politikalarına bu gerçeklik yön vermiştir. Bu politikalar arasında karışıklık çıkarmak, provokasyonlar yapmak, darbeler düzenlemek, halkları karşı karşıya getirip böl-parçala-yönet taktiğini uygulamak vb. vardır.

TC faşist rejimi, bugün "tek millet, iki devlet" olduklarını iddia ettikleri Azerbaycan'da darbe gerçekleştirmeye çalışmıştır. TC, ABD'ye bağlı bir yönetim ile Kafkaslar'ın kontrolü dolayısıyla Rusya'nın arka bahçesini ele geçirip güvenliğini tehdit etmek için darbe planlama görevi üstlenmiştir. Yedi Rayonu kaybeden E. Elçibey'in iktidardan alaşağı edilmesinden sonra, yönetime gelen ve Rusya yanlısı bir politika izleyen deneyimli politikacı Haydar Aliyev'in ilk işi Türkiye bağlantılarının tasfiyesi olmuştur. Ordu ve istihbaratta önemli noktaları ellerinde tutan Elçibey döneminden kalan 1.600 Türk subayını tasfiye etmiştir.

Türk-Azeri kardeşliğinden her daim bahseden TC, çıkarları uğruna "kardeşine" darbe planlamaktan geri kalmamıştır. ABD uşaklığı için, Haydar Aliyev'e karşı Elçibey'in etrafında bütün Azeri muhalefeti birleştirdi. Bu örgütlenme MİT üzerinden yürütüldü. İçişleri Bakan Yardımcısı, OMON (Özel Polis Birlikleri) birlikleri komutanı Ruşen Cevadov, Aliyev'le arası açılan Suret Hüseyinov gibi önemli isimler darbe planlamasında görevlendirildiler. Türk cumhuriyetlerinden sorumlu devlet bakanı Ayvaz Gökdemir, MİT Bakü temsilcisi Ertuğrul Güven, MİT ajanı Ferman Demirkol, MİT İstihbarat Daire Başkanı Yalçın Ertan, Korkut Eken, mafyacılardan ise Abdullah Çatlı, Haluk Kırcı gibi kişiler darbede rol almış ve faydalanmışlardır.

"Dost ve kardeş" dediği bir ülkede darbe tezgahlayan TC, darbeyi de yüzüne gözüne bulaştırınca olay açığa çıkmıştır. Deneyimli politikacı H. Aliyev darbe istihbaratını alınca gerekli önlemleri almıştır. Darbe gerçekleşmeden OMON birlikleri başkanı Ruşen Cevadov ve beraberindeki birliklerin hepsi öldürülmüştür. Darbe girişiminde OMON birliklerine

askeri eğitim veren, Türk Özel Hareket Polisi'nin başında özel kuvvetlerde yasadışı kirli işlerle görevli olan, Ergenekon soruşturmasında yakalanan İbrahim Şahin de bulunuyordu. Azerbaycan darbesi Susurluk Raporu'nda da yer almıştır. Kutlu Savaş raporunda Türkiye'nin rolünü önce devlet sırrı olduğu için yayınlanmayan, sonradan basına sızdırılan bölümünde "...öte taraftan Azerbaycan'a uzanmak için de fırsat doğmuş, bu ülkedeki kargaşaya rağmen petrol kaynakları pek çok kişiyi siyasiler başta olmak üzere tahrik etmiştir" demektedir.

AZERBAYCAN ORDUSUNDA DÜN MHP'LİLER, BUGÜN DAİŞ'LİLER...

Türkiye'de ilerici, devrimci, yazar, akademisyenlerin katilleri olan MHP'li ülkücü çeteler, Azerbaycan'da anlayış birliği içinde olduğu Elçibey hükümeti döneminde savaşmak üzere MİT tarafından Kafkaslar'a Ermenilere karşı savaşmaya gönderilmişlerdir. Türkiye'de Kemal Türkler, Turan Dursun, Musa Anter, Muammer Aksoy, Bahriye Üçok... gibi aydınlarla birlikte 7 TİP'li öğrencinin toplu katliamından, Maraş, Çorum, Sivas gibi kitle katliamlarında rol oynayan ve sayısız devrimcinin katledilmesinde maşa olarak kullanılan, adları bugün bilinen Abdullah Çatlılar, Haluk Kırcılar ve İbrahim Şahin gibi katiller buradaki savaşta Ermenilere ve "kardeşine" karşı darbe yapmakla görevlendirildiler.

Bugün ise Azerbaycan ordusunda Suriye'de savaşan DAİŞ artığı cihatçı çeteler örgütlenerek Türkiye üzerinden Azerbaycan'a götürülmekte ve Azeri ordusunun saflarında Dağlık Karabağ'a yönelik işgal ve ilhak saldırısında ön cephelerde savaşmaktadır. Kontrgerilla artığı MHP'li katil sürüsünün yerini bu kez Suriye'de yenilgiye uğratılan DAİŞ artığı ve ÖSO olarak örgütlenen cihatçı çeteler almış durumdadır.

Suriye'de hezimete uğrayan DAİŞ çetelerinin hamiliğini yürüten TC faşizmi, Afrin'de kurduğu bürolarda topladığı cihatçı katil sürüsünü bu kez Azeri ordusu saflarında Dağlık Karabağ'ın işgal ve ilhak edilmesi saldırısında kullanılmasını ön ayak olmaktadır. TC faşizmi cihatçı çete transferi yapmakta ve bölge halklarına yönelik tehdit olmayı sürdürmektedir.

Azerbaycan ile Ermenistan arasında süregelen savaşın durdurulması amacıyla oluşturulan eş başkanlıklarını Fransa, Rusya ve ABD'nin çektiği sonradan katılan Almanya, Norveç, Kanada... gibi devletlerden oluşan MİNSK grubuna Türkiye de dahil olmuştur. Fakat Türkiye'nin katılmasına şiddetle karşı çıkan Ermenistan, Türkiye'nin "tarafsızlık konumundan uzak, aynı zamanda güven vermekten uzak bir devlet" olduğunu dile getirmiştir. Çünkü TC rejimi Azerbaycan'a askeri personel yani Türk subayları göndererek savaşın tarafı olduğunu göstermektedir. Nitekim son yaşanan saldırıda, Azeri ordusu saflarında Türk askeri personelinin olduğu ve dahası çatışmalarda TC rejimi tarafından Azeri ordusuna verilen SİHA'ların kullanıldığı, yine bir Türk savaş uçağının, Ermenistan'a ait savaş uçağını düşürdüğü iddiaları basına yansımıştır.

Rus-Ermeni ilişkileri bugün en üst seviyede, stratejik ortaklık düzeyinde devam ederken bütün Ermenistan'ın sınır güvenliği Ruslar tarafından sağlanmaktadır. Stratejik ortaklar arasında Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü (KGAÖ) kurarak antlaşmalar imzalamışlardır. Ermenistan'ın elinde en gelişmiş S-300 ile füzeler bulunurken, Azerbaycan'a da en gelişmiş silahları satmaktadır. İki ülkeyi dengeli bir şekilde savaştırarak kendisine bağımlı kılmıştır. Karabağ sorununun çözülmesini de hiçbir zaman istemeyen Ruslar, Türkiye, Azerbaycan-Ermenistan savaşında son sözü henüz söylemediler. Bölgesel ve genel çıkarlarını doğrultusunda Ruslar çatışmaları belli bir düzeyde tutmayı hedefleyeceklerdir. Her iki ulus devletin çatışmasından kazanan Rus emperyalistleri olacaktır. Savaşın daha ileri gitmesi ve TC'nin aktif müdahalesi karşısında Rus emperyalistleri ağırlığını koyacaktır. Rus emperyalistleri Azerbaycan-Ermenistan savaşının arkasında TC rejiminin ve doğallığında ABD emperyalizminin ve NATO'nun olduğunu farkındadır. TC faşist rejimi, Rusları burada zorlayarak İdlip-Suriye'de ve Libya'da Rusya karşısında düştüğü zor durumdan kurtulmak için manevra alanı açmaktadır.

SAVAŞ AĞALARI VE KADIFE “DEVİRİM”İ...

Sovyetler’in dağılmasından sonra sırasıyla Levon Der Petrosyan (Ermeni Ulusal Partisi), Robert Koçaryan (Müreffeh Ermenistan Partisi), Serj Sarkisyan (Ermenistan Cumhuriyetçi Partisi) iktidarları, Ermeni halkının 70 yıllık yaşam tarzını alt üst ederek hiç de alışık olmadıkları yoksulluğun, yokluğun, yolsuzluğun, işsizliğin, rüşvetin, kayırmacılığın en çok yaşandığı, halkın artık iktidarlara güveninin kalmadığı, gelecek umudunu kaybederek tek çare olarak göç etmek zorunda olduğu dönemler olarak yaşandığı söylenebilir. Ermenistan siyasetinde muhalefette iken popülist söylemlerle halkı aldatanlar, iktidara geldiklerinde bir önceki dönemi aratır olmuşlardır.

Kafkaslar’ın stratejik konumu eğer göz önünde bulundurulacak olunursa Ermenistan’da her zaman Rus yanlısı iktidarlar olmuştur. Yani Petrosyan, Koçaryan, Sarkisyan iktidarları Rus yanlısı olmuşlardır. Aksi takdirde yaşama hakkına sahip değildirler. ABD veya AB yanlısı iktidarların şansı yoktur. Kadife “Devrim”i ile yine iktidara gelen Yelk (Çıkış) partisi lideri Paşinyan hükümeti de Rus yanlısı olmuştur. Zaten ilk defa iktidara gelirken bunu teyit etmiştir. Halkın desteğini alarak iktidar olan Paşinyan hükümeti, yolsuzlukla mücadele edeceklerini açıklayarak ilk işi Koçaryan ile Sarkisyan’ı tutuklatmak olmuştur.

Halkın düzene olan tepkisini sadece kendi gelecekleri için kullanan ve bir dönem Dağlık Karabağ savaşında aktif olarak yer almış, yöneticilik, komutanlık görevleri yapmış, sonradan Ermenistan devletinin yönetim kademelerinde görev almış kişiler, yetkilerini kötüye kullanarak Ermenistan’ın sayılı zenginleri arasına katılmışlardır. Yani savaş ağalarına dönüşmüşlerdir. L.T. Petrosyan devlet kütüphanesinde filoloji bölümünde sıradan bir memur idi. R. Koçaryan Karabağ doğumlu, Karabağ özgürlük ordusu kurucularından, ordu komutanlığında bulunmuş, ardından Ermenistan devlet başkanlığına kadar yükselmiştir. S. Sarkisyan, Sovyet ordusunda görev yapmış, Karabağ doğumlu, Genç Komünist Gençlik örgütlemesinde görev yapmış, Karabağ savaşı komutanı ardından devlet başkanlığına kadar yükselmiş kişilerdir.

1998-2008 yılları arasında iki dönem Devlet Başkanlığı görevi yürüten R. Koçaryan, 1 Mart 2008 seçimlerine hile karıştırarak yeniden görevini sürdürmek istemiştir. Halk buna tepki göstermiş, milyonlar sokağa çıkarak protesto hakkını kullanmışlardır. Kendi halkının üstüne özel polis kuvvetlerini göndererek katliam örgütleyen Koçaryan, 10 kişinin ölümüne ve yüzlerce kişinin yaralanmasına neden olmuş, birçok göstericinin cezaevlerine atılması emrini vermiştir.

Yine bir dönem savaş ağalarına karşı muhalefet etmekten tutuklanan ve hapis yatan Nicol Paşinyan artık halkın umutlarının tükendiği bir dönemde muhalif kimliği ile öne çıkmıştır. Halkı sivil itaatsizlik eylemleri ile örgütleyip savaş ağalarına bayrak açan, reformist taleplerle yola çıkan Paşinyan milyonları yeniden sokağa dökerek iktidara aday olduğunu gösterdi.

Özellikle kadınlara seslenerek “Yeriniz mutfak değil, sokaktır”, “Kadın, yaşam, özgürlük”, “Sokak mücadele devrim”, “Devrim kadınlarıdır” vb. sloganlarıyla kitlelerin özlemlerini kaldıraç yaparak Sarkisyan dönemini kapattı. Halkın oylarının büyük çoğunluğunu alarak hükümete geldi. İlk işi savaştan sonra Ermenistan’ın sayılı zenginleri arasında gösterilen Sarkisyan, Koçaryan hakkında soruşturma açtırması oldu. Koçaryan tutuklandı. Ayrıca milletvekili ve “Vatan’ın Koruyucusu Gönüllüler Birliği” başkanı ve Karabağ savaşı kahramanı olarak görülen Tümgeneral Manvel Grigoryan’ı gözaltına aldırdı.

Seçimlerde artık muhalefete düşen ve bir daha iktidar olamayacak olan L.T. Petrosyan seçim propagandalarında Sarkisyanları eleştirirken bir gerçeği şöyle ifade ediyordu: “Hırsız, haydut, alçak ve hainlerin seçilmesine yeter artık diyoruz, halkı göçe itmenin, Osmanlı İmparatorluğu’ndaki göç ve tehirden ne farkı var?” Daha ileri giderek Ermeni liderleri aşırı zengin olmakla suçlayan Petrosyan, “Kim bize göz dağı veriyor? Hırsız ve eşkıyalar. R. Koçaryan kimdir? Koçaryan bugün tüm cumhuriyetimizden daha zengin birisi. S. Sarkisyan da tüm Ermenistan’dan daha zengin. Bunlardan haberiniz var mı? Bunu Moskova gazeteleri yazdı. Onlar ise yanıt vermediler...”

Kısacası Ermeni burjuva politikacıları da -tıpkı Azerbaycan'daki benzerleri gibi- halkın değil kendi çıkarlarını düşünmüşlerdir. Karabağ'da savaşmalarını politikada yükselmenin, kişisel servetlerinin artırılması için kullanmışlardır. İktidar gücünü ellerine geçirince, yolsuzluk, rüşvet, kayırmalarla, halkın vergilerini çalmışlardır. Dağlık Karabağ'ın haklı ve meşru talebi, burjuva politikacıları tarafından istismar edilmiştir.

Dolayısıyla bugün dahi Azerbaycan-Ermenistan arasında yaşanan çatışmada sadece Rus emperyalistleri ve bölge gerici devletleri, silah tüccarları vb. kazanmamaktadır. Aynı zamanda Ermeni ve Azeri burjuva politikacıları da ceplerini doldurmaktadır. Her iki tarafın halkına ise kan, gözyaşı, ölüm ve yoksulluk düşmektedir. Dağlık Karabağ'ın Özgürce Ayrılma ve kendi geleceğini belirleme hakkı her iki taraftan istismar edilmektedir.⁴

DEVİRİMCI ÇÖZÜM NEDİR?

Sorunun çözümü basittir. Taraflar arasında Dağlık Karabağ gerekçesiyle 1988 yılından bu yana zaman zaman şiddetlenerek devam eden bu savaşın bir an önce durması için taraflar arasında acil olarak ateşkes ilan edilmelidir.

Başta Türkiye olmak üzere tüm yabancı güçler, şartsız ve koşulsuz olarak görüşmelerden çıkmalıdır.

Ermenistan Azerbaycan'a ait işgal ettiği toprakları (% 20 'ye denk gelmektedir) kayıtsız şartsız geri vermelidir.

Kendi kaderini özgür iradesiyle tayin eden, Ermenistan'a bağlanıp yaşamak isteyen Dağlık Karabağ halkının bu iradesine saygı gösterilmelidir. (Bitti)

Kaynak: [Özgür Gelecek](#)

Yazının birinci bölümü için [tıklayınız](#).

Yazının ikinci bölümü için [tıklayınız](#).

Yazının üçüncü bölümü için [tıklayınız](#)